

MOJA PARAFIA

TYGODNIK
PARAFII
ŚW. JÓZEFA
W RADOMIU

Nr 242
19/09/99

XXV Niedziela Zwykła • Rok A

Ewangelia: Mt 20, 1 – 16

Gospodarz rzekł do nich: „Idźcie i wy do mojej winnicy”. A gdy nadszedł wieczór rzekł właściciel winnicy do swego rządcy: „Zwołaj robotników i wypłać im należność”. Gdy więc przyszli pierwsi, myśleli, że więcej dostaną; lecz i oni otrzymali po denarze.

Dobroć Boga

Bóg nie ma względu na osobę i chce, by wszyscy ludzie byli zbawieni. W różny sposób i w różnym czasie powołuje ludzi do swego Królestwa, do Kościoła, do zbawienia, do ścisłego zjednoczenia z sobą.

W dzisiejszej Ewangelii Jezus daje nam piękną lekcję o dobroci Ojca. Gospodarz w przypowieści oznacza samego Boga. Robotnikami są ludzie, powołani do Królestwa Bożego, tj. do Kościoła i zbawienia. Dzień roboczy - dniówka to życie ludzkie. Nagrodą dla wszystkich jest szczęście wieczne - niebo. Wszystkim

placi jednakowo, zgodnie z umową.

Ta hojność w nagradzaniu wypływa z Bożej miłości, która nie zna granic. A nam tak trudno zrozumieć „Boże drogi”, ponieważ w miłości jesteśmy tak mało podobni do swego Ojca w niebie i nie potrafimy uznać Chrystusa za największą i najwyższą wartość w życiu.

Przyjacielu! Gospodarz świata, Jezus Chrystus, każdego z nas zaprasza do pracy, do uprawiania Bożego pola, Bożej winnicy, jaką jest świat. Przyjmij zaproszenie i nie stój bezczynnie z założonymi rękami.

ks. Ireneusz

Nikt nie ciągnie krótszej

U Boga wszyscy na końcu są równi: szczupli czy grubi, czarni czy biali, naukowcy czy bezdomni. Przed Bogiem nie mają żadnego znaczenia tego rodzaju zewnętrzne oznaki. Bóg bowiem przyjmuje Ciebie – takim jakim jesteś. Ofiarowuje swoją miłość bezwarunkowo i bez różnicy. Powinieneś pozostać takim, jakim jesteś – obrazem Boga, człowiekiem.

?? Czy wiesz, że...

Alumn (łac. alumno - żywić, wychowywać). Uczeń lub student seminarium duchownego, inaczej zwany klerykiem. Nazwę wprowadzono po Soborze Trydenckim (1545-1563), który nakazał biskupom utrzymanie i wychowywanie kandydatów do święceń kapłańskich.

Anafora (fr. anaphora - podniesienie). Wielka modlitwa eucharystyczna w liturgiach Kościołów wschodnich i odpowiadająca modlitwie eucharystycznej w liturgii rzymskiej albo, w sensie węższym, dary ofiarne, welon do ich zakrywania (tylko w liturgii syryjskiej), obrzęd przynoszenia darów ofiarnych, w którym (w rycie bizantyjskim) odróżnia się przynoszenie darów i ich przedkładanie, czyli ofiarowywanie, od ich podniesienia (anafory). Anaforą nazywa się niekiedy całą Mszę św., bo jej główna część stanowi przeistoczenie chleba i wina i ich podniesienie, czyli ukazanie wiernym.

Anatema (gr. anathema – wyklęcie, przeklęcie). W uroczystej (liturgicznej) formie wypowiedziana ekskomunika.

Animizm (łac. anima – dusza). Pogląd, według którego w zjawiskach i siłach przyrody, w zwierzętach i roślinach, a także w zjawiskach meteorologicznych przejawia się działanie istot duchowych. Rzeczy natury ukazują się jako ożywione, mające dusze, albo poruszane przez duchy. Każdemu zjawisku przypisuje się swego rodzaju „duszę”. Animizm jest elementem religii naturalnej.

SOS MODLITWNE SOS

Módlmy się o pokój na świecie.

TERTIO MILLENIO ADVENIENTE

C. W PERSPEKTYWIE OBCHODÓW JUBILEUSZU

55. Obecne zagadnienie stanowią same obchody Wielkiego Jubileuszu, które odbędą się jednocześnie w Ziemi Świętej, w Rzymie i w Kościołach lokalnych całego świata. Zwłaszcza w tej fazie - fazie celebracji - celem będzie uwielbienie Trójcy Świętej, od której wszystko pochodzi i ku której wszystko w świecie i w dziejach jest skierowane. W perspektywie tej tajemnicy mieszczą się kolejne trzy lata bezpośredniego przygotowania: od Chrystusa i przez Chrystusa, w Duchu Świętym, ku Ojcu. W tym sensie obchody Jubileuszu uobecniają i zarazem zapowiadają cel i wypełnienie życia chrześcijanina i Kościoła w Bogu Trójjedynym.

Ponieważ jednak Chrystus jest jedyną drogą dostępu do Ojca, z okazji Wielkiego Jubileuszu odbędzie się w Rzymie Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny, który podkreśli Jego żywą i zbawczą obecność w Kościele i w świecie. Rok dwutysięczny będzie rokiem głęboko eucharystycznym: w Sakramencie Eucharystii Zbawiciel, który dwadzieścia wieków temu przyjął ciało w łonie Maryi nadal ofiarowuje się ludzkości jako źródło Boskiego życia.

Stosownym podkreśleniem ekumenicznego i uniwersalnego wymiaru Świętego Jubileuszu będzie natomiast doniosłe spotkanie panchrześcijańskie. Ma to być wydarzenie o wielkim znaczeniu i dlatego, aby uniknąć nieporozumień, trzeba je właściwie zaplanować i starannie przygotować w duchu braterskiej współpracy z chrześcijanami innych wyznań i tradycji oraz życzliwego otwarcia się na te religie, których przedstawiciele zechcą uczestniczyć we wspólnej radości wszystkich uczniów Chrystusa.

Jedno jest pewne: winniśmy uczynić wszystko, co w naszej mocy, aby nie pozostało bez odzewu wielkie wyzwanie

roku dwutysięcznego, z którym niewątpliwie związana jest szczególna łaska Chrystusa dla Kościoła i dla całej ludzkości.

V. „JEZUS CHRYSZTUS TEN SAM NA WIEKI”

56. Kościół trwa nieprzerwanie od 2000 lat. Niczym ewangeliczne ziarno gorzycy rośnie i staje się potężnym drzewem, które ogarnia swoimi konarami całą ludzkość (por. Mt 13, 31 - 32). Sobór Watykański II rozważając w Konstytucji dogmatycznej *Lumen gentium* sprawę przynależności do Kościoła i przyporządkowania do Ludu Bożego, tak się wypowiada: „Do tej zatem katolickiej jedności Ludu Bożego (...) powołani są wszyscy ludzie i w różny sposób do niej należą lub są jej przyporządkowani, zarówno wierni katolicy, jak inni wierzący w Chrystusa, jak wreszcie wszyscy w ogóle ludzie, z łaski Bożej powołani do zbawienia”.

Z kolei Paweł VI w Encyklice *Ecclesiam suam* wyjaśnia, na czym polega powszechny udział wszystkich ludzi w Bożym planie, wskazując na istnienie różnych kręgów dialogu zbawienia.

W tym ujęciu można także jeszcze lepiej zrozumieć znaczenie ewangelicznej przypowieści o zacy-

nie (por. Mt 13,33): Chrystus, jakby Boży zaczyn, przenika coraz głębiej życie współczesnej ludzkości, szerząc dzieło zbawienia dokonane w tajemnicy paschalnej. Swoim zbawczym panowaniem ogarnia także całą przeszłość rodzaju ludzkiego, poczynając od pierwszego Adama. Do Niego należy przyszłość: „Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam także na wieki” (Hbr 13, 8). Kościół ze swojej strony „zmierza ku jednemu tylko, a mianowicie, by pod kierownictwem Ducha Świętego Pocieszyciela prowadzić dalej dzieło samego Chrystusa, który przyszedł na świat, żeby dać świadectwo prawdzie, żeby zbawiać, a nie sądzić, żeby służyć, a nie żeby Jemu służyć”.

c.d.n.

Jan Paweł II

Wychowujmy razem

Większość dzieci kłamie. Nie oznacza to jednak, że kłamstwo leży w ich naturze, czasami taką potrzebę podsuwają im kontakty z dorosłymi. We wczesnym dzieciństwie - jest to kłamstwo pozorne, czyli

nieświadome mijanie się z prawdą, z czasem staje się kłamstwem właściwym, czyli celowym wprowadzaniem w błąd dla osiągnięcia jakiegoś upragnionego celu. Nawet, gdy dziecko wzrasta w rodzinie, gdzie panuje atmosfera prawdomówności, z wiekiem może odkryć przydatność kłamstwa.

Dziecko jest bystrym obserwatorem i samo szybko odkrywa, że nieprawdą może łatwiej coś osiągnąć. Zaczyna od zatajenia szkolnych niepowodzeń, by uniknąć kary w domu. O ile więcej lęków i zagubienia będzie odczuwać w dzieciństwie, o tyle bardziej prawdopodobne, że będzie ono nagminnie kłamać. Jeśli surowo ukarzymy je za kłamstwo, nauczymy nie tyle prawdomówności, co przebiegłości.

Dzieci dość szybko orientują się w oczekiwaniach dorosłych i pragnąc akceptowania, udzielają takich odpowiedzi, które będą przez opiekunów aprobowane. Wcześniej czy później dziecko odkrywa, że dorośli wokół niego nie tylko sami kłamią, ale uważają to za usprawiedliwione, nakłaniają nawet do kłamstwa, głosząc teorie, że tego robić nie wolno. Pojawia się podwójna moralność - dla siebie i innych, a przecież ona może być tylko jedna, jak i jedna jest prawda.

Do czego może prowadzić wychowywanie dzieci w poczuciu zakłamania? Kłamstwo staje się zaburzeniem zachowania, gdy dziecko zna normy prawdomówności, lecz nie stosuje się do nich.

Można wyodrębnić kłamstwo obronne i dążeniowe. Kłamstwa obronne są czasami jedynie sposobem ochrony przed agresją, przemocą poniżeniem. Dziecku nie jest łatwo przyznać się do ubóstwa, patologii rodziny, braku miłości ze strony bliskich. Dzieci alkoholików, bezdomnych, porzucających je matek, nie przyznają się, że mają złych rodziców, nawet ich wychwalają i usprawiedliwiają, przedstawiają, w korzystnym świetle, posługując się kłamstwem, bo nie chcą być dyskryminowane, pragną być lepsze od innych.

cd. na str. 4

Nasza Wychowawczyni

„Sprzyjając w różnoraki sposób wzrostowi życia chrześcijańskiego, usilnie troszczymy się o pobudzenie pobożności do Najświętszej Marii Panny, która wyróżnia się wśród pokornych i ubogich sług Pana. Skoro więc Czcigodny Brat Edward Matercki, Biskup Radomski, poprosił, by mógł nałożyć drogocenną koronę na łaskawy obraz Dziewicy, która czczona jest pobożnie jako „Wychowawczyni” w sanktuarium w miejscowości Czarna w diecezji Radomskiej, z ochotnym sercem przychyliłiśmy się do tej prośby. Stosownie do zatwierdzonego orzeczenia Kongregacji Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, władzą Naszą Apostolską powierzamy proszącemu Biskupowi zadanie, aby w Naszym imieniu i Naszą powagą, zgodnie z zaaprobowanym obrzędem liturgicznym, nałożył na wspomniany obraz drogocenną koronę.

Mamy nadzieję, że wszyscy wierni, którzy czczą ten obraz, zostaną także pobudzeni do okazywania dowodów głębszego życia duchowego.”

W oparciu o te słowa, 5 września 1999 r., o godz. 12.00 Prymas Polski

Kardynał Józef Glemp dokonał uroczystej koronacji łaskami słynącego obrazu Matki Bożej Wychowawczyni w Czarnej.

Koronację wizerunku Matki Bożej Wychowawczyni przyjmujemy jako dar Bożej dobroci, który pozwoli nam z jeszcze większym oddaniem podjąć wysiłek wiernego wypełniania naszych chrześcijańskich obowiązków, pośród których odpowiedzialność za rodzinę i wychowanie zajmują miejsce szczególne.

Dziękując Bogu za dar Jego dobroci chciejmy wprowadzić Maryję Wychowawczynię do swoich domów i do swego życia, zbliżyć się do Niej z zaufaniem, szukając w Niej wzoru i nowego natchnienia do odkrywania tajemnicy Boga w naszym życiu.

Matko Boża Wychowawczyni – módl się za nami!

19 IX – Dzień Środków Społecznego Przekazu w Polsce

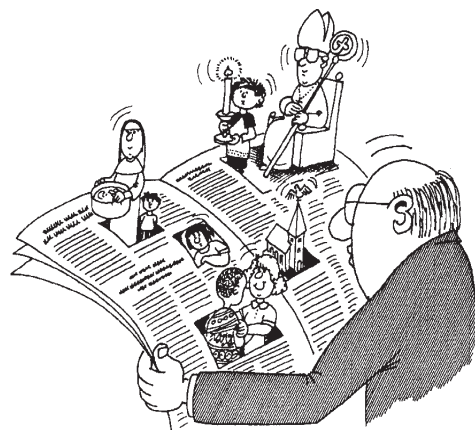
We współczesnym społeczeństwie środki społecznego przekazu odgrywają wyjątkowo ważną rolę w informowaniu, rozwoju kultury i kształceniu. Rola ta wzrasta w związku z postępem technicznym, bogactwem i różnorodnością przekazywanych wiadomości, wpływem wywieranym na opinię publiczną.

Informacja przekazywana przez środki społecznego przekazu pozostaje w służbie dobra wspólnego. Społeczeństwo ma prawo do informacji opartej na prawdzie, wolności, sprawiedliwości i solidarności.

Środki społecznego przekazu (w szczególności mass media) mogą doprowadzić do pewnej bierności u odbiorców, czyniąc z nich konsumentów niezbyt czujnych na to, co słyszą i widzą. Odbiorcy powinni narzucić sobie umiar i dyscyplinę w stosunku do mass mediów. Powinni kształtować w sobie światłość i prawe sumie-

nie, by łatwiej opierać się niegodziwym wpływom.

Już z tytułu wykonywanego zawodu osoby odpowiedzialne za prasę mają

obowiązek przy rozpowszechnianiu informacji służyć prawdzie i nie obrażać miłości. Powinni starać się, by szanować z równą troską istotę faktów i granice krytycznego osądu wobec osób. Nie powinny uciekać się do oszczerstw.

„Szczególne zobowiązania ciążyą na władzy świeckiej z racji... dobra wspólnego. Władza ta winna we właściwym sobie zakresie bronić i ochraniać prawdziwą i słuszną wolność informacji”. Ogłaszając ustawy i czuwając nad ich stosowaniem, władze publiczne powinny zadbać o to, by złe używanie środków społecznego przekazu nie spowodowało „poważnego niebezpieczeństwa dla dobrych obyczajów oraz postępu społeczeństwa”. Powinny karać naruszanie praw każdego do dobrego imienia i do tajemnicy życia prywatnego. Uczciwie i w stosownym czasie powinny podawać informacje, które dotyczą dobra wspólnego lub są odpowiedzialnością na uzasadnione niepokoje ludności. Nic nie może usprawiedliwić uciekania się do fałszywych informacji, by manipulować opinią publiczną za pomocą środków społecznego przekazu. Interwencje władzy nie mogą godzić w wolność jednostek i grup.

INFORMACJE

1. Dziś Dzień Środków Społecznego Przekazu w Polsce. Nabożeństwo o godz. 17.00 ofiarujemy za wszystkich odpowiedzialnych za przekazywanie informacji, aby służyli prawdzie i dobru wspólnemu.
2. Wszystkich chętnych zapraszamy do wzięcia udziału w pielgrzymce autokarowej do Lichenia. Zapisy w księgarni parafialnej. Koszt pielgrzymki 30 zł. Wyjazd w piątek, 24 września, o północy.
3. Akcja Katolicka zaprasza wszystkich swoich członków na Mszę św. w poniedziałek, 27 września, o godz. 18.00. Po Mszy św. spotkanie w sali nr 7.
4. Dziś przed kościołem zbiórka do puszek na Katolicki Uniwersytet Lubelski.

Wakacyjne wspomnienia

XXI Pieszka Pielgrzymka na Jasną Górę

Dnia 6 sierpnia bieżącego roku rozpoczęła się już XXI piesza pielgrzymka na Jasną Górę, „do tronu Tej, która nas bardzo miłuje - do Maryi, Królowej Apostołów, naszej Matki i Wychowawczyni”. Każdy, kto choć raz uczestniczył w tym niezwykłym wydarzeniu religijnym wie, iż to wyjątkowy czas przeznaczony na modlitwę, refleksję, spotkanie z Bogiem, z bliźnimi.

Nasza grupa - Biała Jedenastka - liczyła w tym roku około 350 pątników, którzy otrzymali znaczek, kartę uczestnictwa, książeczkę przedstawiającą trasę pielgrzymki i śpiewnik pomagający w nauce nowych piosenek i pieśni religijnych.

Piosenka grupy nosiła tytuł „Gdyby wiara twa”. Spodobała się ona chyba każdemu.

Każdy dzień (a było ich osiem) naszej wędrówki był przepełniony radością. Cieszyliśmy się, że tworzymy „jedną, wielką rodzinę pielgrzymkową”, która pragnie spieszyć z pomocą i życzliwością - na trasie, na postojach, na noclegach. Ksiądz Przewodnik - Tadeusz Nowek i Ojciec Duchowny - ks. Marcin Walicki opiekowali się naszą grupą, służyli Bogu i ludziom, poprzez głoszenie Słowa Bożego i udzielanie sakramentów. Do naszych wspianiałych kapłanów dołączył ksiądz Stanisław Korzeniowski, który pracuje obecnie w Wiedniu, i mimo, iż szedł

tylko kilka dni zdążył wnieść do „Białej Jedenastki” dużo radości, dobroci i wiary.

Ludzie, którzy pomagali w jak najlepszym przeżyciu tych rekolekcji i czuwali nad naszym bezpieczeństwem to klerycy z Wyższego Seminarium Duchownego w Ołtarzewie (kl. Grzegorz Dudek, kl. Michał Raus, kl. Krzysztof Kulkowski), oraz wszyscy udzielający się w służbach

(porządkowej, muzycznej, medycznej, technicznej, bagażowej).

Myszę, że pielgrzymka jest cudownym darem od Boga, który warto przyjąć. Dlatego „wybierz się, wybierz się razem z nami na wspaniałą pielgrzymkowy szlak”. Następna taka „ impreza ” duchowa dopiero za rok! Ale już dzisiaj pragnę wszystkich na nią zaprosić.

Magdalena Kowalska

P.S. Msze Pielgrzymkowe w każdą II niedzielę miesiąca o godz. 18.00.

W minionym tygodniu

Ochrzczeni zostali:

Daniel Rybak
Patryk Staniewski
Zuzanna Maria Grzyb
Oskar Wisłocki
Aleksandra Anna Duchnik
Kinga Anna Nobis
Anna Wątyły
Jakub Stępniewski

Związek małżeński zawarli:

Agnieszka Barbara Banaszkiwicz
i Cezary Mariusz Rozwadowski
Katarzyna Małgorzata Kaleta
i Paweł Jacek Gierczak

Odeszli do Pana:

Eugenia Znamiec - 1. 69

ŻYCZENIA

W 50. rocznicę ślubu Marii i Stanisława,
w 45. rocznicę ślubu Bogumiły i Józefa,
w 35. rocznicę ślubu Janiny i Janusza,
w 35. rocznicę ślubu Danuty i Mariana,
w 25. rocznicę ślubu Haliny i Zygmunta,
w 13. rocznicę ślubu Izabeli i Mirosława,
w 10. rocznicę ślubu Barbary i Dariusza,
w 8. rocznicę ślubu Renaty i Artura,
w 1. rocznicę ślubu Renaty i Krzysztofa,
w 1. rocznicę ślubu Katarzyny i Mariusza,
w 1. rocznicę ślubu Agnieszki i Sławomira,
w 76. rocznicę urodzin Eugenii,
w 18. rocznicę urodzin Michała
błogosławieństwa Bożego
i opieki Matki Bożej Wychowawczyni życzy

Redakcja

cd. ze str. 2

Za pomocą kłamstwa dążeniowego, obmyślonego i czasem niezwykle wyrachowanego-niejedyn cel dziecko osiągnąć może. Oczywiście, jest to możliwe w przypadku łatwowiernych, nieczułych na prawdę i fałsz opiekunów, którym nie zależy na prawidłowym wychowaniu młodego człowieka.

Pragniesz wychować dziecko w prawdomówności - sam nie posługuj się kłamstwem, rozwijaj wzajemne zaufanie, bądź ostrożny i wzmacniaj motywację prawdomówności, ucz wiary w życzliwość i dobrą wolę bliskich. Staraj się usuwać z życia dziecka takie momenty, w których kłamstwo może być dla niego jedynym ratunkiem i ostatnią szansą.

*Jadwiga Woźniak
/pedagog/*

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Agnieszka Stępień, Z-ca redaktora naczelnego: Magdalena Kowalska, Dyrektor techniczny: Grzegorz Stępień.

Opiekun duchowy: Ks. Ireneusz Chmielowski SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Halina Siczek,

Łukasz Grzeszczyk, Marcin Ciosek, Marcin Durasiewicz, Maria Sowińska, Sylwia Buchacz, Monika Grzesiak.

Drukarnia Virgo s.c. tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72